

[Indenrigsministeren]*Tilbudene til ledige indvandrere og flygtninge*

I ledighedssituationen tilbydes indvandrere og flygtninge en række ydelser. Således står arbejdsformidlingens vejlednings- og formidlingsindsats til rådighed for udenlandske statsborgere i samme omfang som for danskere. Med henblik på aktivering af ledige og nedbringelse af arbejdsløsheden udbyder arbejdsformidlingerne (AF) og arbejdsmarkedsuddannelserne (AMU) desuden en række foranstaltninger, som kan benyttes af både danskere og udlændinge. Indvandrere og flygtninge benytter alle beskæftigelsesordningerne.

Under AMU hører EIFU/EIFL, de erhvervsintroducerende kurser for unge og ledige, og man har i relation til disse af hensyn til de indvandrere og flygtninge, som skønnes ikke at have tilstrækkelige dansksproglige forudsætninger, etableret tilbud om sprogkurser. Udlændinge med gode dansksproglige forudsætninger tilbydes optagelse på de normale UTB-kurser, som går ud på, at ledige på bestemte tidspunkter i ledighedsperioden skal have tilbudt en uddannelse på 3-6 måneders varighed. Deltagelse i uddannelsestilbudet kan være betingelsen for, at den ledige bevarer sin dagpenget. Det gælder for UTB-kurser såvel som for arbejdsmarkedsuddannelserne, at tilbudene kan bestå af integreret faglig undervisning og danskundervisning.

Arbejdstilbudsloven giver endvidere de ledige ret til at få enten uddannelsesydelse til selvvalgt uddannelse (UDY) eller iværksætterydelse (IVY) med henblik på etablering af selvstændig virksomhed. Iværksætterydelsen bruges af mange indvandrere hovedsagelig med henblik på at etablere sig som selvstændige inden for restaurationsbranchen og i detailhandelen. Der har siden 1988 i København med held været gennemført særlige iværksætterkurser for indvandrere og flygtninge.

I øvrigt finansieres AMU-tilbud til flygtninge over en særlig bevilling, hvorimod indvandrernes tilbud finansieres over den ordinære EI-bevilling.

Målsætningerne på arbejdsmarkedet

Med henblik på at forbedre indvandrernes henholdsvis flygtningenes situation på arbejdsmarkedet bør det overordnede mål være dels at ligestille indvandrere og flygtninge med danskere med hensyn til ledighedsrisiko, dels

at ligestille flygtninge og indvandrere i forhold til AMU's og AF's særlige tilbud til fremmedsprogede. Inden for de nuværende økonomiske rammer foreslås det derfor, at AF's og AMU's vejlednings- og uddannelsesindsats over for indvandrere og flygtninge forbedres således, at de kan få samme udbytte af ydelserne som danskere. Desuden bør det holdes som en målsætning, at indvandrernes arbejdsmarkeds kvalifikationer og kompetence i forhold til det danske samfund bringes på højde med danskernes. Endvidere skal der foreslås et opøgende arbejde over for virksomhederne med henblik på at motivere virksomhederne til at ansætte indvandrere og flygtninge på lige fod med danskere med samme kvalifikationer. Derudover vil det være hensigtsmæssigt med en forbedret koordinering mellem de mange instanser, der arbejder med integration af indvandrere og flygtninge, med henblik på at skabe sammenhæng i den enkeltes forløb. Der skal i denne forbindelse foreslås et forbedret samarbejde mellem voksenuddannelsessystemet og de institutioner, der står for arbejdsmarkedsforanstaltninger.

Førskolealderen

Det er meget vigtigt, at indvandrerbørnene, allerede når de starter i skolen, kan tale dansk. Såfremt de ikke behersker det danske sprog fra skolestart, vil de allerede være bag efter deres danske kammerater, før de overhovedet er begyndt i skolen. Her har forældrene et stort ansvar, som det er vigtigt at de er helt klar over.

De første leveår har stor betydning for sprogudvikling. I daginstitutioner og andre dagtilbud har indvandrerbørn mulighed for at være sammen med andre børn, og de får kendskab til danske normer og ikke mindst det danske sprog.

Betydningen heraf understreges af det forhold, at der i mange indvandrerhjem ikke tales dansk.

Da indvandrerforældre ofte er skeptiske over for den offentlige dagpasning, er det vigtigt, at kommunerne giver indvandrerforældre kendskab både til den offentlige dagpasning og til betydningen af, at børnene får lov til at deltage. Dette kan om nødvendigt ske gennem fremmedsproget informationsmateriale eller video eller gennem indvandrerforeningerne og måske navnlig gennem sundhedsplejerskerne.